

Legal Update

Březen 2008

Obsah

Vybraná legislativa publikovaná ve Sbírce zákonů

Přehled legislativních návrhů projednávaných či schválených Parlamentem ČR

Nově publikovaná judikatura

Úřední sdělení ČNB

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno investiční rozhodnutí.

Za účelem získání dalších informací kontaktujte, prosím, partnera/managéra, s nímž jste obvykle ve spojení, nebo:

Bankovní a finanční služby:
Pavel Jendrůlek

Fúze a akvizice:
Daniel Weinhold, Dušan Kmoch

Soudní/arbitrážní řízení:
Milan Polák, Ondřej Havránek

Informační technologie a duševní vlastnictví:
Martin Lukáš

Soutěžní právo/právo EU:
Thilo Hoffmann, David Emr

Pracovní právo:
Milan Polák

Nemovitosti:
Pav Younis, Ivan Sagál

© 2008 Weinhold Legal.
Všechna práva vyhrazena.

Pevně věříme, že shledáváte Legal Update užitečným zdrojem informací. Váš názor na tento bulletin, zejména jeho obsah, formát a periodicitu, zůstává i nadále předmětem našeho zájmu.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: Eva.Svobodova@weinholdlegal.com nebo prostřednictvím faxu na číslo +420 225 385 444 k rukám Evy Svobodové, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení.

VYBRANÁ LEGISLATIVA PUBLIKOVANÁ VE SBÍRCE ZÁKONŮ

Zákon č. 344/2007 Sb., kterým se mění obchodní zákoník a přestupkový zákon (účinnost od 1. března 2008)

Novela přináší především důslednější harmonizaci v právní úpravě jazykového režimu povinné publicity. Podle nového ustanovení § 33 odst. 5 obchodního zákoníku (dále jen „ObchZ“) se návrh na zápis podává a zápis provádí v českém jazyce. Navrhovatel ale může požádat, aby byl zápis paralelně proveden i v jakémkoli cizím jazyce. Soud jeho žádosti vyhovění, bude-li k návrhu přiložen úředně ověřený překlad navrhovaného znění. Zápisem v cizím jazyce se vůči cizím osobám zvýší transparentnost a důvěryhodnost českých společností.

Při existenci rozdílu mezi zveřejněnými různými jazykovými verzemi, se může třetí osoba dovolávat cizího jazykového znění, ledaže podnikatel prokáže, že třetí osoba znala znění obsahu zápisu v českém jazyce. V případě dobrovolného zápisu i v jiném jazyce, bude dobrá víra osob, které umí pouze cizí jazyk, požívat stejné ochrany, jako kdyby vycházely z českého znění, kterému nerozumějí.

Další změna se týká § 13a ObchZ, které stanoví, že podnikatelé musí uvádět povinné identifikační údaje (firma, sídlo,

identifikační sídlo a další) na všech objednávkách, obchodních dopisech a fakturách. Nově budou muset podnikatelé povinné identifikační údaje uvádět i na smlouvách a v rámci informací zpřístupňovaných veřejnosti prostřednictvím dálkového přístupu, tedy na internetových stránkách. Podnikatelé nicméně nebudou povinni internetové stránky zřizovat, ale pokud je budou mít, budou na nich muset uvést údaje stanovené v ObchZ. Požadavek uvádět povinné údaje na smlouvách nevyplývá z komunitárního práva. Neuvedení nebudou mít vliv na platnost smlouvy (budou-li strany smlouvy dostatečně určitelné), ale podnikatelé bude hrozit pokuta.

Novela se tak promítla i do zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, který nově stanoví, že za nesplnění výše uvedené povinnosti lze uložit pokutu až do výše 50 tisíc Kč nebo zákaz činnosti až na 1 rok. Stejně postihy lze uložit i za nový přestupek spočívající v porušení povinnosti podat návrh na zápis, změnu nebo výmaz zápisu v obchodním rejstříku nebo za neuložení listin do sbírky listin. Za porušení povinnosti uložené právnické osobě odpovídá podle přestupkového zákona ten, kdo za právnickou osobu jednal nebo měl jednat, a jde-li o jednání na příkaz, ten kdo dal k jednání příkaz.

Novelou došlo také ke sjednocení úpravy výše úroku z prodlení v ryze tuzemských vztazích a vztazích s mezinárodním prvkem. V původním znění § 735 ObchZ se stanovilo, že ve vztazích s mezinárodním prvkem je výše úroku z prodlení o 1 % vyšší než jsou úroky určené podle § 502 ObchZ, neboli běžné úroky komerčních bank v sídle dlužníka. Nově se tedy na výši úroků z prodlení u závazků s mezinárodním prvkem vztahuje stejná úprava jako na výši úroků z prodlení u závazků bez mezinárodního

prvku, neboli § 369 a § 369a ObchZ odkazující na obecnou úpravu občanského práva (výše úroku z prodlení se rovná repo sazbě vyhlášené ČNB zvýšené o 7 procentních bodů).

Část ustanovení § 735, jež stanoví, že úroky z prodlení při plnění peněžitého závazku s mezinárodním prvkem se hradí v téže měně, na kterou zní peněžitý závazek, se nemění.

Zákon č. 57/2008, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (účinnost od 12. března 2008)

Novela dává vládě možnost, aby s ohledem na situaci na českém trhu práce, v případě jeho ohrožení, nařízením omezila přístup občanů z kteréhokoliv členského státu EU na pracovní trh v ČR, rovněž tak i budoucích nových členských států EU při jakémkoli příštím rozšíření EU.

Dosavadní znění zákona o zaměstnanosti umožňovalo České republice na ochranu trhu práce nařízením vlády

- § přijmout reciproční opatření vůči těm členským státům EU, které omezovaly v přístupu na trh práce české občany,
- § v případě vážného narušení trhu práce z důvodu přílivu občanů některého z nových států EU přistoupičích v roce 2004 pozastavit volný přístup na trh práce pro občany těchto nových členských států (EU 10), pokud tak vůči nim učinil některý ze „starých“ členských států (EU 15).

Oba výše uvedené případy reagovaly výslovně na specifickou situaci vyvolanou přístupem ČR k EU a řešily opatření vůči stávajícím členským státům.

Nové znění § 103 zákona o zaměstnanosti umožňuje vládě České republiky v případě potřeby a v souladu s mezinárodní smlouvou a právem Evropských společenství:

- § přijmout reciproční opatření ve vztahu ke stávajícím členským státům EU, které omezily v přístupu na trh práce české občany,
- § zavést ochranná opatření v případě negativního vývoje trhu práce ve vztahu ke stávajícím členským státům EU,
- § přijmout reciproční a ochranná opatření ve vztahu ke kterémukoli státu, který v budoucnu k EU přistoupí.

PŘEHLED LEGISLATIVNÍCH NÁVRHŮ PROJEDNÁVANÝCH ČI SCHVÁLENÝCH PARLAMENTEM ČR

Tato část obsahuje vybrané legislativní návrhy v současné době projednáváné nebo nedávno schválené Parlamentem České republiky. Informace jsou čerpány převážně z internetové databáze Poslanecké sněmovny, Senátu Parlamentu České republiky, vlády a jednotlivých ministerstev.

Návrh novely zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

V legislativním procesu je v současné době projednáván návrh zákona, jímž má dojít k novelizaci zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Poslanecká sněmovna dne 13. února 2008 schválila ve třetím čtení vládní návrh novely připravený Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR ve znění poslaneckých pozměňovacích návrhů.

V současné době je návrh novely živnostenského zákona ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou předmětem rozhodování Senátu. Senát má lhůtu k jeho projednání do 27. března 2008. V případě, že Senát návrh zákona schválí nebo se jím nebude zabývat, a návrh zákona poté podepíše i prezident, dozná úprava živnostenského podnikání v České republice zásadní změny. Tyto změny by se měly především týkat procesu vzniku živnostenských oprávnění a snížení administrativní zátěže živnostníků s tím spojených.

Níže uvádíme nejvýznamnější navrhované změny.

- § Dojde ke zrušení živnostenských listů a koncesních listin. Ty budou nahrazeny výpisem ze živnostenského rejstříku. Výpisem bude prokazováno oprávnění k provozování více živností zároveň. Nebude již tedy platit princip, že jedna živnost je prokazována jedním živno-stenským listem (koncesní listinou).
- § Bude zavedena jediná volná živnost. V jejím rámci živnostník pouze oznámí obor činnosti, který bude v rámci této živnosti vykonávat.
- § Mělo by dojít ke snížení nákladů na straně živnostníků, neboť poplatky za získání živnostenského oprávnění se již nebudou kumulovat při získávání více oprávnění.
- § Bude zrušena místní příslušnost živnostenských úřadů. Živnostníci

budou tedy moci ohlašovat živnosti a podávat žádosti o koncesi na kterémkoli živnostenském úřadě v ČR.

- § Mělo by dojít též ke zpřehlednění systému živnosti – kromě jedné volné živnosti budou sloučeny živnosti řemeslné, vázané a koncesované.
- § Živnostníci již nebudou povinni oznamovat živno-stenskému úřadu informace, které jsou přístupné ve veřejných databázích (např. v obchodním rejstříku). Takové informace si živnostenský úřad obstará sám.
- § Sníží se celkový počet živností z 261 před novelou na 95 po novele.
- § Sníží se nároky na povinnou praxi živnostníků začínajících s provozováním živnosti. Dosud vyžadovaná povinná praxe bude nahrazena požadavky na ukončené vzdělání v daném (příbuzném) oboru.

Účinnost novely by měla nastat 1. dnem 3. kalendářního měsíce následujícího po dni jejího vyhlášení.

(Sněmovní tisk 354)

Návrh zákona o nabídkách převzetí

Poslanecká sněmovna schválila 6. února 2008 ve 3. čtení vládní návrh zákona o nabídkách převzetí. Zákon by se měl stát jedním ze tří pilířů nové úpravy obchodního práva. Jeho účelem je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/25/ES o nabídkách převzetí. Dosud byly nabídky převzetí upraveny v obchodním zákoníku. Navrhovanou úpravou má dojít k odstranění chyb a nejasností vyvolávaných dosavadní právní úpravou a do jisté míry k liberalizaci úpravy. Obchodní zákoník bude nadále pouze obecně upravovat veřejný návrh činěný akcionářům. Tato úprava bude dopadat na všechny veřejné návrhy bez ohledu na charakter účastnických cenných papírů, na které se veřejný návrh vztahuje.

Zákon o nabídkách převzetí se naproti tomu věnuje pouze nabídkám převzetí určených vlastníkům účastnických cenných papírů vydaných akciovou společností se sídlem v České republice, jejíž účastnické cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v České republice v souvislosti s ovládnutím cílové společnosti. Dále zákon o nabídkách převzetí nově reguluje veřejné návrhy, které podle dosavadní právní úpravy zvláštní regulaci nepodléhaly (např. tzv.

výkupy cenných papírů organizované skupinami spekulantů). Dosavadní nabídková povinnost vznikající v případě překročení hranice dvou třetin a tří čtvrtin účasti na základním kapitálu nebo hlasovacích právech cílové společnosti se ruší. Nově se naopak zavádí tzv. dodatečná nabídková povinnost vznikající v případech, kdy navrhovatel získá na základě nabídky převzetí 90% podíl na cílové společnosti. Nově je formulován práh pro vznik nabídkové povinnosti a konstruuje se cena při povinné nabídce převzetí.

Novým prahem pro vznik nabídkové povinnosti je tak 30 % podíl na hlasovacích právech, avšak za předpokladu, že navrhovatel je ovládající osobou. Zákon též nově zavádí postup při veřejném nabízení odkupu účastnických cenných papírů – veřejný návrh na koupi nebo směnu cenných papírů. Nyní je návrh projednáván Senátem České republiky. Účinnost zákona je navrhována na 1. dubna 2008.

(Sněmovní tisk č. 358)

Návrh zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu („praní špinavých peněz“)

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR projednává ve 2. čtení návrh nového zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Ten by měl zcela nahradit dosavadní, do dnešního dne už několikrát novelizovaný, zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů. Návrh nového zákona byl připraven v návaznosti na novou směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (tzv. AML směrnice), která nahrazuje a ruší předchozí směrnici Rady č. 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz, včetně její novely.

Navrhovaný zákon přebírá většinu ustanovení, která nejsou dotčena požadavky implementace, z dosavadního zákona č. 61/1996 Sb., v platném znění. Plná implementace AML směrnice vyžaduje i změny řady dalších zákonů – zejména novelu devizového zákona a zákona o platebním styku. Ty jsou vzhledem k jejich rozsahu, v souladu s nově užívanými legislativními postupy, řešeny v samostatném návrhu zákona (sněmovní tisk 386).

Věcné změny oproti dosavadní právní úpravě praní špinavých peněz se dotýkají zejména těchto základních okruhů problémů:

§ Snížení prahové hodnoty pro obecnou povinnost identifikace klienta na 1 000 EUR. Účelem je především omezení možnosti “rozměňování” transakcí k utajení identity klienta.

§ Nově zaváděná povinnost “kontroly klienta” je spojena s obchody, které obecně představují vyšší riziko zneužití. Proto kromě vyjmenovaných případů je povinnost kontroly klienta vázána k limitu 15 000 EUR a obchodu s politicky exponovanou osobou. Povinné osoby by měly mít povinnost i možnost podrobněji zkoumat jednotlivé obchody klienta, aby tak dokázaly lépe rozlišit podezřelé obchody. Za tím účelem mají být oprávněny od klienta požadovat konkrétní informace o obchodech a původu zdrojů.

§ Povinná osoba již nebude muset provést identifikaci, jestliže převezme identifikaci klienta a zjištění beneficianta (“skutečného majitele”) od jiné úvěrové nebo finanční instituce v České republice (např. banka, pojišťovna, obchodník s cennými papíry) či obdobné instituce v zahraničí, podléhající srovnatelné právní regulaci. Nově lze využít převzetí identifikace provedené vyjmenovanými subjekty nejen pro spotřebitelské ale i pro jiné (např. podnikatelské) účely; je to však podmíněné spoluprací instituce, která identifikaci provedla. Poskytnutí údajů musí být v takovém případě vázáno na souhlas klienta.

§ Pro zjednodušení se navrhuje i výjimky z povinnosti identifikace klienta a případně i z další kontroly bezrizikových klientů. Zejména těch, kteří jsou sami “povinnými osobami” podle tohoto zákona (nebo mají obdobné postavení v jiných státech) a o jejichž identitě a podnikatelských aktivitách není pochyb. Tato výjimka se dále může vztáhnout i na kótované společnosti nebo na státní orgány a orgány EU.

§ Mezi podnikatelsky propojenými subjekty se omezuje zákaz vzájemného sdělování informací o podaných oznámeních podezřelého obchodu. Odstranění této bariéry by mělo umožnit, aby propojené subjekty věnovaly větší pozornost i obchodům klienta, který se již rizikově projevil, a mělo by přinést vyšší kvalitu ve vyhodnocování podezřelých obchodů.

§ Do kontroly dodržování povinností v boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu vůči příslušným subjektům by, vedle Finančně analytického útvaru Ministerstva financí ČR, měly být nově zapojeny i další kontrolní orgány - ČNB, správní úřady s působností nad dodržováním zákona o loteriích a jiných podobných hrách a Česká obchodní inspekce.

§ Pro úvěrové instituce se stanoví zákaz korespondenčního styku se zahraniční úvěrovou institucí, (a) která je registrovaná v zemi, v níž není fyzicky přítomna, ani se zde nenachází její skutečné vedení a která není přičleněna k žádné finanční regulované osobě, (b) o které je známo, že umožňuje využívání svých účtů institucím uvedeným pod písm. a), nebo (c) která neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

§ Nastoluje se možnost povolování individuálních výjimek pro podnikatele, kteří činnost regulovanou tímto zákonem vykonávají jen ve velmi omezené míře.

Mimo výše uvedené je v navrhovaném zákoně přesnější definice “povinných osob”. Zařazení jednotlivých subjektů mezi povinné osoby je nutno posuzovat vždy z hlediska, zda jsou jimi podnikatelské subjekty (s určitými výjimkami), které příslušné činnosti vykonávají jako předmět svého podnikání. Tak např. účetní bude povinnou osobou pouze v případě, že pracuje pro jiný subjekt jako podnikatel (“externí účetní”), nikoli v případech, kdy činnost účetního vykonává jako zaměstnanec.

§ Mezi povinnými osobami mají zásadní postavení úvěrové a finanční instituce, jejichž výčet je jednotný pro celé evropské právo a má význam i pro uplatnění tohoto zákona ve vztahu k zahraničním institucím stejného typu.

§ V souladu s AML směrnicí jsou mezi povinné osoby zařazeny i subjekty, které jsou podnikatelsky oprávněny k poskytování záruk a subjekty, které jsou podnikatelsky oprávněny k poskytování specifických podnikatelských služeb, které lze provozovat jako volnou “poradenskou” činnost podle živnostenského zákona, ale i podle jiného právního předpisu.

§ Omezení okruhu povinných osob oproti stávajícímu předpisu na základě posouzení rizikovitosti. Toto se významně dotýká sféry pojištění – nadále mají být povinnými osobami pojišťovny, pojišťovací zprostředkovatelé a likvidátoři pojistných událostí pouze při provozování životního pojištění.

§ Oproti určení povinných osob podle AML směrnice je jejich výčet v návrhu zákona na základě poznatků z praxe rozšířen o provozovatele číselných loterií a kurzových sázek a podobných her provozovaných např. na elektromechanických ruletách, kostkách, prostřednictvím centrálních on-line loteriálních systémů s videoloterijními terminály nebo provozovaných po telefonu.

§ Do seznamu povinných osob se vrací i Středisko cenných papírů, které oproti předpokladům v souvislosti se zákonem o podnikání na kapitálovém trhu a vznikem centrálního depozitáře mělo zaniknout již v roce 2004, ale zatím stále funguje.

§ Určité povinnosti dle tohoto návrhu zákona se vztahují i na každého podnikatele, pokud přijímá nadlimitní hotovostní platbu (nad 15 000 EUR), které se však týkají právě jen tohoto konkrétního obchodu. Nedochází tu k rozporu se zákonem o omezení plateb v hotovosti. Je totiž nutné uplatňovat obecné pravidlo, že je-li platba rozdělena na několik samostatných plnění, je hodnotou obchodu nebo platby jejich součet, jestliže spolu tyto platby souvisí.

§ I neziskové organizace (např. obecně prospěšné společnosti), pokud jsou oprávněny jako službu (nikoli tedy pouze pro vlastní potřebu) vykonávat některé vyjmenované činnosti, jsou "povinnými osobami". Pokud jde o příjem příspěvků, vztahují se na ně povinnosti ze zákona, pokud přijímají nadlimitní hotovostní platbu (nad 15 000 EUR).

Navrhuje se oproti stávající právní úpravě omezit vydávání podzákonných předpisů. Základní náležitosti oznámení podezřelého obchodu a způsob jeho podání se navrhuje stanovit přímo v zákoně. Doplňující "metodické" informace včetně možností spojení budou zveřejněny jinou formou (internet). Tiskopis pro plnění oznamovací povinnosti při přeshraničních převozech hotovosti bude přílohou zákona. Jediná prováděcí vyhláška tak bude vydávána podle § 21 odst. 9 jako vyhláška ČNB vztahující se na povinné osoby, které podléhají doзору ČNB.

Zákon by měl nabýt účinnosti 1. dnem 2. kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů.

(Sněmovní tisk 385)

NOVĚ PUBLIKOVANÁ JUDIKATURA

Tato část obsahuje vybraná shrnutí nově publikované judikatury vztahující se především k obchodnímu, občanskému a pracovnímu právu. Text vlastních soudních rozhodnutí byl upraven pro účely tohoto uveřejnění.

K výkladu ujednání o smluvní pokutě stanovené denní sazbou

Z posuzovaného ujednání, že „v případě pozdní úhrady faktury zaplatí kupující smluvní pokutu z prodlení ve výši 0,1% za každý den prodlení“, je zřejmé, že byla dohodnuta povinnost, jejíž porušení bude sankcionováno smluvní poku-tou (prodlení s úhradou faktury). V případě výše smluvní pokuty byla sjednána její procentní sazba, aniž by byl výslovně uveden základ, z něhož bude smluvní pokuta vypočítávána.

Takovou neurčitost ujednání o smluvní pokutě však lze odstranit využitím výkladových pravidel obsažených v ust. § 266 odst. 1 až 4 ObchZ, popř. v ust. § 35 odst. 2 občanského zákoníku. Podle ust. § 266 odst. 1 až 4 ObchZ se projev vůle vykládá podle úmyslu jednajících osoby, jestliže tento úmysl byl straně, které je projev vůle určen, znám nebo jí musel být znám.

Z předmětného ujednání je zřejmé, že základem pro výpočet smluvní pokuty je fakturovaná částka a v případě prodlení se zaplacením pouze části fakturované částky je základem tato část. Tento závěr lze dovodit z jazykového vyjádření ujednání o smluvní pokutě i z toho, že takovýto význam by takovému ujednání přikládala osoba, již byl tento úkon určen.

(podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 1085/2006, ze dne 28. 11. 2007)

K nesprávnému zápisu omezení jednatelského oprávnění do obchodního rejstříku

Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 13. prosince 2007 sp. zn. 21 Cdo 265/2007 dospěl k závěru, že je-li v obchodním rejstříku zapsáno, že „za společnost jednají a podepisují jednatelé“, nevyplyvá z toho z hlediska ustanovení § 29 odst. 1 a 2 ObchZ jednatelské omezení ve smyslu ustanovení § 133 odst. 2 ObchZ. Společenská smlouva či

stanovy mohou určit, že jménem společnosti jedná i více jednatelů společně, což ovšem nelze považovat za omezení jednatelského oprávnění podle § 133 odst. 2 ObchZ, neboť jde o určení způsobu jednání jménem společnosti podle ustanovení § 133 odst. 1 ObchZ.

V případě rozporu mezi zápisem v obchodním rejstříku týkajícím se způsobu zastupování společnosti („za společnost jednají a podepisují jednatelé“) a příslušným ustanovením společenské smlouvy („jednatelé musí jednat ve vzájemné shodě a úkony učiněné pouze jedním jednatelem jsou neplatné“) se postupuje podle § 29 odst. 1 a 2 ObchZ, který vyjadřuje tzv. princip materiální publicity. Údaje zapsané v obchodním rejstříku jsou tak právně účinné vůči každému ode dne, ke kterému byl zápis proveden. Jednají-li tak osoby v důvěře ve správnost údajů zapsaných v obchodním rejstříku, jsou právní úkony učiněné v rozsahu oprávnění osob zapsaných v obchodním rejstříku platné a podnikatele zavazují, bez ohledu na to, zda v té době nebyl zapsán statutární orgán k takovému jednání oprávněn. Uvedené neplatí v případě, že je druhé straně znám nesoulad zapsaných skutečností s faktickým stavem.

(rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2007 sp. zn. 21 Cdo 265/2007)

Zánik závazku uzavřít budoucí smlouvu

Sjednali-li si účastníci ve smlouvě o uzavření budoucí smlouvy smluvní pokutu za porušení povinnosti předložit výzvu k uzavření realizační smlouvy, a to za každý den prodlení, pak tím objektivně projeví vůli vyloučit prekluzivní charakter lhůty podle § 292 odst. 3 ObchZ, který stanoví, že „závazek uzavřít budoucí smlouvu zaniká, jestliže oprávněná strana nevyzve zavázanou stranu ke splnění tohoto závazku v době určené ve smlouvě o uzavření budoucí smlouvy“. Ustanovení § 292 odst. 3 ObchZ není kogentním ustanovením. Dále soud judikoval že, jestliže může být účastník v prodlení s výzvou ve smyslu § 292 odst. 3 ObchZ, nemůže současně neuskutečněním výzvy dojít v důsledku prekluze k zániku závazku uzavřít budoucí (realizační) smlouvu (jinak řečeno: nemůže nastat prodlení, pokud závazek zanikne, avšak může-li dojít k prodlení, musí závazek trvat čili existovat).

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 32 Odo 1657/2005, ze dne 16.10.2007)